

Силабус спеціального курсу
«Використання спеціальних знань у кримінальному провадженні»
2022–2023 навчального року

Назва курсу	Використання спеціальних знань у кримінальному провадженні
Адреса викладання курсу	79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 14 (юридичний факультет)
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Кафедра кримінального процесу і криміналістики
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань 08 «Право» Спеціальність 081 «Право»
Викладачі курсу	Калужна Оксана Михайлівна , кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального процесу і криміналістики
Контактна інформація викладачів	<u>Місце знаходження:</u> юридичний факультет, кафедра кримінального процесу і криміналістики, 79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 14, ауд. Г-509, тел. (032) 239-47-40 Калужна Оксана Михайлівна: oksana.kaluzhna@lnu.edu.ua
Консультації по курсу відбуваються	<u>Адреса:</u> юридичний факультет, кафедра кримінального процесу і криміналістики, 79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 14, ауд. Г-509 Калужна Оксана Михайлівна: щопонеділка 18.00 – 19.00, щовівторка 18.00 – 19.00, щоп'ятниці 18.00 – 19.00 Для погодження часу консультацій поза визначеним графіком слід написати на електронну пошту викладача або зателефонувати на кафедру.
Сторінка курсу	https://law.lnu.edu.ua/course/expertise
Інформація про курс	Спецкурс «Використання спеціальних знань у кримінальному провадженні» покликаний вивчати форми і види спеціальних знань, що використовуються у кримінальному судочинстві, історію становлення, розвитку, закономірності й методологію судових експертиз, закономірності дослідження різноманітних об'єктів на основі спеціальних знань природничих, технічних чи інших (ніж правознавство) гуманітарних наук, трансформованих на базі науки криміналістики чи інших галузевих наук у систему наукових методик (методів та засобів) різних видів судово-експертних досліджень. Це прикладна галузь юридичної науки та навчальна дисципліна, що за своєю генезою і загальним об'єктом (діяльність із виявлення і розслідування злочинів та судового провадження щодо них) та предметом (закономірності збирання, дослідження, оцінки та використання доказів) дослідження належить до циклу наук кримінального циклу. Спецкурс «Використання спеціальних знань у кримінальному провадженні» тісно пов'язаний з юридичними, суспільними, технічними й природничими науками.
Коротка анотація курсу	«Криміналістика» є дисципліною з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» для здобуття другого (освітньо-наукового) рівня «магістр» вищої освіти денного та заочного відділень.
Мета та завдання курсу	Мета – набуття студентами ґрунтовних знань та практично освоєних навиків і умінь, пов'язаних із залученням спеціалістів та судових експертів різних спеціальностей під час досудового розслідування кримінальних справ; взаємодією слідчого із експертними установами та експертами на етапі підготовки та проведення судової експертизи; із загальними правилами оцінки висновків експертів. Завдання – ознайомити студентів з необхідними законодавством, методичними рекомендаціями системи Міністерства юстиції та МВС України щодо методик окремих видів експертиз, спеціальною літературою, закласти

	<p>вміння працювати з ними; навчити використовувати теоретичні знання при вирішенні конкретних ситуацій (слідчих, експертних) та правових питань; навчити застосовувати теоретичні положення на практиці; закласти навички складання постанов про залучення експерта та доручення йому проведення основної, додаткової, повторної, комісійної, комплексної судової експертизи в експертній установі та поза експертною установою; закласти навички процесуального оформлення, упакування, направлення об'єктів дослідження на експертизу; закласти навички відібрання експериментальних зразків для порівняльного дослідження.</p>
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p><u>Основна література:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Бараняк В.М., Сибірна Р.І. Судові експертизи: курс лекцій / В.М. Бараняк, Р.І. Сибірна. — Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2010. — 168 с. 2. Експертизи в судовій практиці / За заг. ред. В.Г. Гончаренка. — К.: «Юрінком Інтер», 2010. — 386с. 3. Експертизи в кримінальному провадженні: науково-практичний посібник / кол. авт.: А.В. Столітній, С.В. Шмаленя, Н.В. Нестор, С.Д. Нестеренко, М.С. Туркот та ін.; за заг. ред. А.В. Столітнього. — Київ: Норма права, 2020. — 308 с. 4. Клименко Н.І. Судова експертологія: Курс лекцій: Навч. Посіб. Для студ. Юрид. спец. Вищ. Навч. Закл. — К.: Видавничий дім «Ін Юре», 2007. — 528с. 5. Макаренко Є. І. Експертизи на досудовому слідстві : навч. посіб. / Є. І. Макаренко, О. В. Негодченко, В. М. Тертишник. — Д. : ДЮІ МВС України, 2001. — 204 с. 6. Моїсєєв О. М. Експертні технології: теорія формування і практика застосування: моногр. / О. М. Моїсєєв. — Х.: Вид. агенція «Апостіль», 2011. — 424 с. 7. Основи судової експертизи : навчальний посібник для фахівців, які мають намір отримати або підтвердити кваліфікацію судового експерта / авт.-уклад.: Л. М. Головченко, А. І. Лозовий, Е. Б. Сімакова-Єфремян та ін. — Х. : Право, 2016. — 928 с. 8. Сегай М.Я. Судова експертологія: Курс лекцій: Навчальний посібник. — К., 2007. — 528 с. 9. Сибірна Р.І., Бараняк В.М., Бурий О.А., Пряхін Є.В., Дуфенюк О.М., Безхлібник Р.М., Марко С.І. Судова експертологія у кримінальному судочинстві: Посібник для працівників підрозділів дізнання та досудового слідства органів внутрішніх справ. — Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2008. — 88 с. 10. Судові експертизи в процесуальному праві України : навч. посібн. / за заг. Ред. О.Г.Рувіна. — Київ : Вид-во Ліра-К, 2019. — 424 с. 11. Тактика використання спеціальних знань у формі судової експертизи у процесі розслідування і розкриття злочинів / за заг. ред. В. О. Комахи. — Чернівці : Золоті литаври, 2004. — 339 с. 12. Теорія та практика судової експертизи і криміналістики : зб. наук. пр. / Харк. НДІ суд. експертиз ім. М. С. Бокаріуса, Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. — Х. : Право, 2001–2012. — Вип. 1–12. 13. Щербаковський М. Г. Призначення та провадження судових експертиз / М. Г. Щербаковський. — Х. : Фактор, 2011. — 400 с. .
<p>Обсяг курсу</p>	<p><u>Денне відділення</u> 32 години аудиторних занять. З них 16 годин лекцій, 16 години практичних занять, окрім цього, 88 годин самостійної роботи. <u>Заочне відділення:</u> 16 годин аудиторних занять. З них 8 годин лекцій, 8 годин практичних занять та 104 годин самостійної роботи.</p>
<p>Очікувані результати навчання</p>	<p>У результаті опанування навчальної дисципліни магістр повинен:</p> <p>знати</p> <p>✓ форми використання спеціальних знань у кримінальному</p>

провадженні;

- ✓ теоретичні, процесуальні та організаційні засади залучення спеціалістів та судових експертів, долучення до матеріалів провадження актів ревізій та перевірок;
- ✓ поняття судової експертизи, експертного дослідження, судово-експертної діяльності, судової експертології;
- ✓ класифікацію судових експертиз за предметним та процесуально-організаційними критеріями;
- ✓ місце судової експертизи в системі форм використання спеціальних знань у кримінальному судочинстві;
- ✓ процесуальний статус і зміст діяльності експерта і спеціаліста;
- ✓ підстави та межі юридичної відповідальності експерта за порушення чинного законодавства;
- ✓ систему експертних установ України та зарубіжних держав, їх правовий статус, завдання і функції, організацію діяльності;
- ✓ процедуру і порядок отримання зразків для порівняльного дослідження (вільних, умовно вільних, експериментальних);
- ✓ види експертних завдань та технології експертних досліджень;
- ✓ структуру та стадії загальної експертної методики та експертних методик різних видів;
- ✓ законодавство України про атестацію та реєстрацію експертних методик;
- ✓ структуру та вимоги до висновку експерта як документа за результатами експертного дослідження; порядок оформлення результатів експертних досліджень;
- ✓ загальні правила оцінки висновку експерта;
- ✓ об'єкти дослідження та завдання окремих видів криміналістичних, технологічних, технічних, товарознавчих, мистецтвознавчих експертиз, експертиз речовин та матеріалів тощо;
- ✓ особливості оцінки висновку експерта за окремими видами судових експертиз.

За результатами оволодіння знаннями та навиками з цієї навчальної дисципліни здобувачі вищої освіти можуть набути таких **спеціальних (фахових, предметних) компетентностей** (далі СК):

- ✓ СК1. Розуміти соціальну природу професії судового експерта, її структуру; усвідомлювати її ролі у суспільстві, державі, у здійсненні правосуддя.
- ✓ СК2. Знати ретроспективу зародження та розвитку інституту судового експерта та експертних установ в Україні та за кордоном; розуміти історично-правові закономірності моделей організації й функціонування інституту судових експертів в Україні, у державах пострадянського простору та розвиненої демократії.
- ✓ СК4. Знати і розуміти міжнародні стандарти прав людини, положення Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод та практику Європейського суду з прав людини в частині ролі судової експертизи для забезпечення права на справедливий суд, права на захист життя і здоров'я, власності, на приватне життя.
- ✓ СК5. Застосовувати знання щодо засад і змісту інститутів спеціальних знань у кримінальному судочинстві у юридичній (у тому числі судовій) практиці, для підготовки текстів юридичних документів, аналізу судових та адміністративних рішень – складати постанови про залучення експерта та доручення йому проведення основної, додаткової, повторної, комісійної, комплексної судової експертизи в експертній установі та поза експертною установою; вести ділову комунікацію з судовими експертами, експертними установами.

	<p>✓ СК7. Здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрини, змісту правових інститутів спеціальних знань та судової експертизи у кримінальному судочинстві.</p> <p>✓ СК9. Здатність ефективно використовувати Реєстр судових експертів, Реєстр експертних методик Міністерства юстиції України, криміналістичні обліки органів системи ВМС, інші бази даних органів юстиції та інформаційні технології необхідні під час залучення судового експерта, проведення судових експертиз та оцінки висновків експертів.</p> <p>✓ СК10. Здатність використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного визначення необхідного виду судової експертизи, її предмета, об'єктів, які необхідно надати судовому експертові. Уміння їх аналізувати та використовувати під час підготовки до залучення судового експерта – відібрання (одержання), оформлення, упакування, направлення об'єктів дослідження на експертизу. Набуття знань та навиків щодо виявлення, вилучення (вільних) та відібрання експериментальних зразків для порівняльного дослідження.</p> <p>✓ СК11. Здатність визначати та виокремлювати належні й прийнятні для юридичного аналізу факти щодо елементів предмета доказування у провадженні, які можуть бути встановлені за допомогою спеціальних знань; визначати їх форму і вид залучення у кримінальне провадження; досліджувати результати застосування спеціальних знань з використанням методів критичного, аналітичного та логічного мислення. Використовувати способи та методи, розроблені відповідними галузями криміналістичної техніки та іншими галузями знань для оцінки висновку експерта на предмет використання сучасних методик, повноти та достовірності результатів дослідження; правильно орієнтуватись у застосуванні експертних методик.</p> <p>✓ СК12. Здатність детально, послідовно і системно аналізувати правові проблеми щодо використання висновків судового експерта та допомоги спеціаліста у кримінальному провадженні, формувати та обґрунтовувати правові позиції у юридичних документах (процесуальних документах, звітах, аналітичних довідках).</p> <p>✓ СК15. Здатність самостійно готувати проекти постанов слідчого/детектива/прокурора, ухвал слідчого судді/суду, клопотань захисника / представника потерпілого про залучення судового експерта; клопотань до суду, пов'язаних із дослідженням висновку експерта.</p> <p>✓ СК16. Здатність до логічного, аналітичного, критичного і системного аналізу документів, пов'язаних із застосуванням спеціальних знань у кримінальному провадженні, уважного та ретельного їх вивчення, розуміння їх правового характеру, значення та юридичних наслідків; виявляти недоліки та упущення під час залучення судового експерта та оцінки його висновку.</p>
Ключові слова	Спеціаліст у кримінальному провадженні, судова експертиза, статус судового експерта, акти ревізій та перевірок як джерела доказів, судово-експертна методика, висновок експерта.
Формат курсу	Очний /заочний/вечірній
	Проведення лекцій та практичних занять, виконання магістрами індивідуальних аналітичних завдань та консультації із ними для кращого розуміння матеріалу.
Теми	Див. у формі ПРОГРАМА КУРСУ
Підсумковий контроль, форма	Залік в кінці семестру Письмово
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують базових знань з таких дисциплін: «Кримінальне процесуальне право України», «Цивільне процесуальне право», «Криміналістика», достатніх для сприйняття категоріального апарату, що використовується у вивченні начального матеріалу в рамках дисципліни «Використання спеціальних знань у кримінальному провадженні», розуміння законодавчих джерел, наукової доктрини та судової практики.

<p>Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу</p>	<p>Під час викладання навчальної дисципліни підлягають використанню методи, спрямовані на:</p> <ul style="list-style-type: none"> – формування у студентів інтересу до пізнавальної діяльності й відповідальності за навчальну працю; – забезпечення мисленнєвої діяльності (індуктивного, дедуктивного, репродуктивного й пошукового характеру); – а також методи, пов'язані з контролем за навчальною діяльністю студентів. <p>Серед методів навчання, зокрема, застосовуються: розповідь, пояснення, бесіда, лекція, демонстрація, спостереження, практичне заняття, індивідуальні завдання.</p> <p>Під час практичних занять забезпечується постановка питань на тлі змодельованих кейсів, пов'язаних з використанням спеціальних знань, їх обговорення з метою пошуку оптимальних шляхів вирішення практичної ситуації. На практичних заняттях викладач виконує роль модератора дискусії, визначає її напрями, забезпечує необхідну динаміку та загострює увагу на проблемних аспектах. Після завершення обговорення проблеми викладач підсумовує найважливіші моменти, аналізує сильні та слабкі сторони висловлених аргументів.</p> <p>Індивідуальні завдання студенти вирішують письмово, надсилаючи їх викладачеві на електронну пошту. Індивідуальні завдання мають пошуково-аналітичний характер – полягають у науковому, законодавчому обґрунтуванні неоднозначних ситуацій у праві і судовій практиці щодо судової експертизи та інших форм використання спеціальних знань. Вирішення індивідуальних запитань потребує не механістичного пошуку у літературі, компіляції з різних джерел, а завжди власного аналізу й вміння обґрунтувати свою позицію. Іноді на поставлені індивідуальні завдання немає строго єдино правильної відповіді, а відповідь буде варіативною залежно від додаткових деталей складових (змінних) кейсу (ситуації). Оцінюється ж глибина і всебічність мислення, аналізу, горизонт і масштаб бачення студентом проблеми.</p>
<p>Необхідне обладнання</p>	<p>Магістри використовують технічні засоби та програмне забезпечення під час підготовки до практичних занять з метою пошуку необхідної спеціальної літератури, джерел нормативно-правових актів, судової та слідчої практики, а також під час виконання індивідуальних завдань.</p>
<p>Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)</p>	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за наступним співвідношенням:</p> <ul style="list-style-type: none"> • практичні заняття, індивідуальні завдання: 50% семестрової оцінки; • модуль: 50% семестрової оцінки. Максимальна кількість балів – 50 балів. <p>Підсумкова максимальна кількість балів – 100 балів.</p> <p>Оцінювання поточної успішності: <i>Поточна успішність</i> (оцінюється за 50-бальною шкалою): Відмінно (50) Добре (40; 45) Задовільно (26; 31) Незадовільно (0)</p> <p><i>Критерії оцінювання при проведенні іспиту:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> 90-100 балів (відмінно) 81-89 балів (добре) 71-80 балів (добре) 61-70 балів (достатньо) 51-60 балів (задовільно) 0-51 балів (незадовільно)

50 балів – виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь на всі питання, що базуються на знанні нормативно-правових актів, судової, слідчої практики та спеціальної літератури; проявив уміння застосувати набуті знання до конкретних ситуацій та здібності аналізу джерел.

45 балів – достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи у цьому нормативну та обов'язкову літературу. Але під час викладання деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускає окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість завдань. Студент здатен виокремлювати суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно – наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

40 балів – за повну і правильну відповідь, але не на всі питання, або відповідь не базується на всіх складових джерелах вивчення. Тобто знав основне як для відповідної ситуації літературу, нормативно-правовий акт та слідчу, судову практику але не знав інформації, що міститься у спеціальній літературі, чи інформації, яка міститься у інших деталізованих джерелах. Однак у підсумку його відповідь повинна базуватись не менше ніж на двох базових джерелах.

31 бал – виставляється студенту, який не дав вичерпної детальної відповіді на питання контрольних завдань і яка базується тільки на одному із рекомендованих джерел вивчення матеріалу.

26 балів – в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових вирішень, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи у цьому розрізі окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину письмових (в тому числі /тестових) завдань. Студент має труднощі з виокремлення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.

0 балів – не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та вирішення домашніх завдань, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних моделювань, допускаючи тут суттєві неточності. Безсистемне розмежування випадкових ознак вивченого; невміння робити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.

Модуль: На модулі кожен студент обирає білет, у якому йому запропоновано 2 теоретичних запитання, на які необхідно дати відповідь. Відповідь повинна стосуватися суті запитання, не виходити за його межі, повинна бути лаконічною, але водночас розкривати зміст запитання. Під час написання тез відповідей на запитання студентам не дозволено користуватися кодексами, літературою, технічними засобами, а також іншими джерелами.

Академічна доброчесність: Очікується, що кожен студент повинен самостійно готуватися до практичних занять та вирішувати індивідуальні завдання, обдумувати та викладати власну аргументацію своєї правової позиції. Дві чи більше однакові роботи студентів не перевіряються з виставлення кожному зі студентів 0 балів. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування, втручання в роботу інших студентів становлять, але не обмежують, приклади можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі студента є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману; у разі незарахування роботи

	<p>студент в узгоджені з викладачем строки повинен повторно виконати письмову роботу та подати її викладачу для оцінювання.</p> <p>Відвідування занять є добровільним для лекційної форми і обов'язковим для практичних.</p> <p>Викладач фіксує неявку студента на практичне заняття, що вважається академічною заборгованістю, яку студент повинен відпрацювати до дня виставлення заліку. Відпрацювання полягає у перевірці підготовки студентом тих самих завдань, які виносилися на практичне заняття, на якому студент був відсутній.</p> <p>Література. Уся література, яку студенти не зможуть знайти самостійно, буде надана викладачем виключно в освітніх межах без права її передачі третім особам. Студенти заохочуються до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед рекомендованих.</p> <p>Політика виставлення балів. Враховуються бали набрані на практичних заняттях та за виконання індивідуальних завдань, бали одержані за модуль. Враховуються активність студента під час практичного заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття з метою не пов'язаною з навчанням; списування та плагіат; несвочасне виконання поставленого завдання і т. ін. Критеріями оцінювання роботи студента на практичних заняттях є аргументованість наукової, правової позиції та її відповідність чинному законодавству; уміння лаконічно, переконливо та логічно висловити свою теоретико – правову позицію; здатність до аргументованого аналізу наукових і правових позицій у літературі, думок, висловлених іншими студентами; уміння підсумувати усі висловлені щодо певної проблеми аргументи і віднайти їхні сильні та слабкі сторони.</p> <p><u>Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</u></p>
<p>Питання до заліку</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття спеціальних знань. Співвідношення «спеціальних знань», «правових знань» і «професійних знань суб'єкта доказування». 2. Форми застосування спеціальних знань у слідчій та судовій практиці і місце серед них судової експертизи. 3. Залучення спеціаліста: завдання та форми. 4. Значення, завдання і ознаки судової експертизи як самостійної процесуальної форми використання спеціальних знань у судочинстві. Поняття судової експертизи. 5. Співвідношення судової експертизи й участі спеціаліста у ході процесуальних (слідчих) дій. 6. Співвідношення судової експертизи з іншими державними експертизами. 7. Правова база судової експертизи: джерела та їх характеристика. 8. Підстави призначення судової експертизи (залучення судового експерта). 9. Предмет та об'єкт судової експертизи. 10. Класифікація судових експертиз за організаційно-правовими критеріями. 11. Класифікація судових експертиз за предметним критерієм 12. Становлення та поняття судової експертології (загальної теорії судової експертизи), її поняття. 13. Природа та місце судової експертології в системі наукового знання. Об'єкт, предмет, система судової експертології. 14. Процесуальний статус судового експерта: вимоги, права та обов'язки судового експерта. Підстави та види відповідальності експерта. 15. Судово-експертна діяльність: поняття, мета, структура. 16. Суб'єкти, принципи, особливості судово-експертної діяльності. 17. Судово-експертні установи в Україні, їх структура, мережа та компетенція.

18. Проведення судової експертизи як процесуальна дія: етапи та завдання, що охоплюються кожним з них.
19. Тактика підготовки судової експертизи та залучення судового експерта. Елементи, що охоплюються цим етапом.
20. Прийняття тактичного рішення про залучення експерта, визначення напрямків роботи щодо її підготовки. Вибір моменту призначення судової експертизи.
21. Поняття та складові «матеріалів для судової експертизи». Загальні правила підготовки об'єктів та інших матеріалів для проведення судових експертиз. Процесуальне значення правильності їх оформлення.
22. Розкрийте алгоритм визначення виду, предмета судової експертизи, що залучається, та судово-експертної установи (експерта), що має її проводити.
23. Залучення експертів і проведення судових експертиз в державних експертних установах.
24. Особливості залучення експертів з Реєстру, які не працюють у державних експертних установах, та громадян за разовими договорами до проведення судових експертиз у судочинстві України.
25. Поняття первинної експертизи. Підстави й особливості проведення додаткової та повторної експертизи за КПК України.
26. Поняття й загальна характеристика комісійної та комплексної експертизи. Підстави їх призначення й порядок проведення. Чи може бути комплексне експертне дослідження одноосібним? Якщо так, то за яких умов і які його особливості?
27. Структура ухвали слідчого судді (суду) про залучення експерта та доручення йому проведення судової експертизи. Процесуальне значення дотримання її встановленої форми.
28. Права підозрюваного, потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача щодо залучення експерта, проведення й оцінки висновків судових експертиз за КПК України.
29. Поняття етапу експертного дослідження (робочого етапу проведення судової експертизи) та його елементи.
30. Загальна характеристика методики судово-експертного дослідження та її стадії.
31. Характеристика методів і спеціальних криміналістичних методик, що застосовуються при ідентифікаційних дослідженнях окремих видів об'єктів.
32. Процесуальні вимоги до висновку експерта і джерел його формування.
33. Порядок формування висновків одноосібних, комісійних та комплексних експертиз.
34. Форми висновків за ступенем категоричності: характеристика та доказове значення.
35. Завдання і види (стадії) оцінки висновку експерта. Елементи оцінки висновку експерта та їх зміст.
36. Поняття та предмет судово-почеркознавчої експертизи. Завдання, об'єкти та методи судово-почеркознавчих досліджень. Стадії методики судово-почеркознавчої експертизи.
37. Поняття, наукова основа та об'єкти судової лінгвістичної експертизи. Її сучасні різновиди, завдання, що ними вирішуються. Правила підготовки матеріалів на лінгвістичні експертизи.
38. Поняття судово-технічної експертизи документів, її сучасні різновиди.
39. Особливості дослідження документів, виготовлених з використанням комп'ютерної техніки.
40. Дактилоскопічна експертиза: поняття та загальна характеристика.
41. Експертиза слідів ніг і взуття (ніг, вдягнутих у шкарпетки та панчохи): поняття та загальна характеристика.
42. Завдання та різновиди судово-балістичної експертизи. Особливості підготовки матеріалів на балістичну експертизу.

	<p>43. Характеристика вибухотехнічної експертизи. Її співвідношення із «технічною експертизою вибухів».</p> <p>44. Комплексна медично-балістична експертиза. Перелік питань, що нею вирішується, особливості її проведення.</p> <p>45. Поняття та загальна характеристика фотопортретної експертизи. Перелік питань, що вирішуються фотопортретною експертизою.</p> <p>46. Поняття та загальна характеристика технічної експертизи загального характеру.</p> <p>47. Поняття, завдання та можливості пожежно-технічної експертизи.</p> <p>48. Поняття, завдання, сфера застосування та предмет (можливості) будівельно-технічної експертизи.</p> <p>49. Поняття та завдання автотехнічної експертизи.</p> <p>50. Поняття, завдання, сфера застосування та питання, які вирішуються технологічною експертизою.</p>
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу буде надано на завершення курсу.